

Kimondhatatlanul örülök, hogy egyetemen tanulhatok tovább

Felvételi vizsgák a bölcsészkaron

Ma már egyetemi hallgatónk nagy százalékát a munkásosztály és a dolgozó parasztság fiai alkotják. A dolgozó nép gyermekei előtt megnyitott az egyetemek kapui, lehetőség nyílik minden arra érdemes munkás, paraszt és haladó értelmiségi fiúnak és leánynak, hogy tanuljon, hasznára váljék népének, hazájának.

A Szegedi Tudományegyetem bölcsészkarán már hetek óta folynak a felvételi vizsgák. A tanulmányi osztály előcsarnokában jókedvű, izgatott fiatalok beszélgetnek. Az ország különböző részéről utaztak Szegedre, hogy felvételi vizsgát tölthessenek. A székeket körbe rakogják és így folyik a beszélgetés, ismerkedés. Eddig még soha nem látták egymást, de azért

hamarosan megbarátkoznak.

hiszen van közös problémájuk, amely közelebb hozza őket egymáshoz.

Ott van a fiatalok között Nyemcsok Mihály munkás, Mucsi Erzsébet dolgozó parasztszármazású fiatal. Mucsi Erzsébet eleven tekintetű, pirosarcú lány. Amikor a jövőt illető terveiről beszél, szinte lángol a büszkeségtől a szeme:

— Mindig nagyon szerettem tanulni. Az volt a vágyam, hogy a magyar irodalommal és nyelvvel mélyrehatóan foglalkozhassam. Szüleim csak annyit tanultak az iskolában, amennyire a nevük leírásához szükség volt, mert a mult rendszer az egyszerű embereknek nem adott lehetőséget. Nekem már megvan a lehetőségem a tanulásra. Nagyon boldog vagyok, hogy tanulhatok és azor, igyekszem, hogy jó tanulól legyek — mondja szinte egy lélekzettel Mucsi Erzsébet. Ez

után még hosszadalmasan beszél nagy lelkesedéssel arról, hogy milyen tervei vannak még az egyetemi évek után. A tanulást akkor sem hagyja abba, mert hiszen az életben sokminden meg kell még ismernie, hogy meg tudja állni a helyét új társadalmunkban.

Nyemcsok Mihály történelemszakra jelentkezik.

— Az ókorral szeretnék mélyrehatóan foglalkozni — mondja csillogó szemmel. — Mindig nagyon érdekelt a népek történelme. És most kimondhatatlan öröm tölt el, hogy az egyetemre jöhetnek tanulni.

Juhász Antal szintén történész szeretne lenni. Az elmúlt évi Rákosi tanulmányi versenyen a II. díjat nyerte el. Édesapja gyárban dolgozik, ő meg az egyetemen tanul majd, hogy utána komoly kutatásokat végezzen.

Közben, amíg a fiatalok beszélgetnek, kinyílik az ajtó s Mucsi Erzsébetet szólítják. Ő kissé megilletődötten lép be a terembe, eleinte félénk, de hamarosan visszatér bátorsága, mert az asztalok mög

barátságos, mosolygó szemmel tekintenek rá

a felvételi bizottság tagjai, Halász Előd elvtárs, egyetemi tanár, Karácsonyi Béla elvtárs, egyetemi tanár, Pénzes István elvtárs, a tanulmányi osztály részéről és Köhegyi Erzsébet Rákosi ösztöndíjas egyetemi hallgató, a DISZ részéről. Nem is vizsgálja ez, annál sokkal több: baráti beszélgetés. Halász elvtárs iródmunkái és nyelvészeti tájékozottsága iránt érdeklődik, Karácsonyi elvtárs a történelemről be

szélgel el Mucsi Erzsébettel, majd Köhegyi elvtársról veszi át a szót. Végül Mucsi Erzsébet — bár az eredményt még nem tudja — úgy érzi, nem jött hiába Szegedre, mosolyogva búcsúzik el a bizottság tagjaitól. Hasonló jó hangulatban távozik el Juhász Antal és Nyemcsok Mihály is. A bizottság tagjai elvtársias módon beszélgetnek a jövő hallgatókkal s ez megkönnyíti az első pillanatokban kissé félzszen, darabosan mozgó diákok szereplését is.

A vizsgáztatás befejezésével a bizottság tagjai hosszán elbeszélgetnek, vitatkoznak egy-egy diák felvételén. Nem könnyű munka ez, felelősségteljes, hiszen akiket felvesznek, azok fogják majd a jövő középiskoláit tanítani.

— Fő célunk az — mondja Halász Előd elvtárs, a felvételi bizottság elnöke —, hogy minőségileg is javítsuk,

emeljük az egyetemi tudományos oktatás színvonalát.

Ennek érdekében a hallgatókkal szemben nagyobb igényekkel kell fellépni.

A pártunk által meghatározott kultúrprogramot szem előtt tartva, javul felsőoktatásunk és mindinkább afelé törekszünk, hogy minél előbb elérjük — a Szovjetunió nyomdokain haladva — azt a színvonalát, amelyet a Szovjetunió a felsőoktatás terén már elért. Új, szocialista hazánkknak szaporodnak ifjú, tudós növendékei. Ez biztossítja annak, hogy a tudomány és az ország építése nagy eredményeket fog elérni új, kialakuló értelmiségünk munkája nyomán,

Törődjenek többet az úttörők nyári foglalkoztatásával

Az Úttörőházban

június 21-én ünnepi tábornyitással vette kezdetét a szegedi úttörők nyári táborozása. Hét iskolában szervezték meg a csütörtöktől vasárnapig tartó foglalkoztatásokat, hogy ezzel is színesebbé tegyék a pajtások nyári pihenését és fenntartsák kapcsolataikat az iskolával. Az újszegedi táborban egész héten van foglalkoztatás, mintegy 50 állandó résztvevővel. A táborok élete reggel 8-kor kezdődik, akkor érkeznek be a gyerekek és tart este 6-ig. Néha esténként táboroztak gyűlnek össze a pajtások. Napközben — igen kevés térítés ellenében — ebédet és uzsonnát kapnak. A táborokat pedagógusok és felsősztályos tanítóképzősök vezetik. Összesen körülbelül 400 gyermek vesz részt a nyári foglalkoztatásban. Napjaik játékkal, kirándulásokkal telnek.

Nagyjelentőségű dolog a gyermekek és a szülők szempontjából ez a táborozás. A pajtások számára elérhetővé tesz hasznos szórakozásokat, vetítéseket, szakköri foglalkozást, kollektív kirándulást, társasjátékokat, amelyek a tanulók értelmi, erkölcsi és testi fejlődését szolgálják. A szülők válláról leveszi az ellenőrzés gondját, megnyugtatásukra szolgál, hogy megfelelő vezetéssel, jó ellátás mellett biztos helyen vannak gyermekeik.

A gyakorlati kivitelezés azonban jó egyenértékű hiányosságot mutat. Mindenekelőtt felmerülhet az a kérdés, hogy ilyen nagy városban, mint Szeged, miért csupán 400 gyerek nyári közös szórakozását, munkáját tervezik meg. S ha már legalább ennyi számára sikerült biztosítani a táborozás feltételeit, miért nem marad állandó a létszám? Miért nem akadályozta meg például a Mérey-utcai általános iskola, hogy tanulói lemorzsolódjanak? Jelenleg ebből az iskolából csak nyolc pajtás vesz részt a táborozásban.

Nem tökéletesek a táborozás feltételei. A foglalkoztatás nem eléggé változatos. Kevés a kirándulás, pedig az iskola megfelelő helyet nem tud nyújtani játékhöz, sporthoz. Hiányosság az is, hogy vasárnap a gyermekek nem kapnak ebédet, a tanács nem tudja biztosítani azt, hogy vasárnap is elszállítsák több különböző helyre az ételt. Felvetették azt a tervet, hogy vasárnap egy helyen, az újszegedi üdülőben ebédeljen valamennyi úttörő, így lehetségessé válna a vasárnapi étkeztetés is. Ez azonban eddig csak elgondolás maradt. A pénz megvan hozzá s még egy hónap van hátra a nyárból, helyes lenne megoldani a vasárnapi ebéd kérdését.

A táborozás szempontjából a legjobb s valóban igen kitűnő hely az újszegedi üdülő a Tiszaparton. Az épületben elég tágas helyiségek találhatók, van két tetőtér, amely ilyen alkalmas lenne játéka, pihenésre, napozásra, van egy kisebb gyermekek számára megfelelő medencéje, zuhanya és udvara. Az udvar és a szomszédos kert között azonban jó félméteres a szintkülönbség s a kerítés hi-

nyos, gyenge, korhadt. Futkosni, labdázni a közelében nem is lehet, mert egy hirtelen lökés könnyen kidöntheti és balesetet okozhat. A medencében nincs víz, mert a vízvezeték nem jó, ugyanebből az okból kifolyólag nem használható a WC-k sem. A terrasz használhatatlan, mert a korlátja tönkrement, a gyermekek fel sem mehetnek, nehogy leessenek. Mind- ez nem könnyű lenne segíteni, de az épületnek nincs gazdája. A városi tanácsnak két osztálya vitázik az épület miatt, de intézkedés nem történik. Az oktatási osztály nem rendelkezhet az épület fölött és nincs módja arra, hogy elfogadva a kendergyári elvtársak ajánlatát — akik felajánlották, hogy a kerített rendbehozatták, csak anyagot biztosítsanak — téglát, vagy vasat utaljon ki. Szerintük az épület felett a kommunális osztály rendelkezik s akar is rendelkezni. A kommunális osztály adott is már rendelkezést a Vízmuveknak a vezeték rendbehozatalára, a rendelkezésükre álló keretből azonban ez nem futja. Arra a kérdésre, hogy kinek kellett volna igénylést benyújtani a telep teljes rendbehozatalára, az osztály nem tud választ adni. Mindenesetre lett volna rá mód, mert már a mult év óta elhatározott kérdés, hogy az üdülőben nyáron gyermekek lesznek. Abból az összegből azonban, ami mégis van, a kerítést már rendbe lehetett volna hozatni.

Kívánnivalót hagy hátra a táborok vezetése, pedagógiai szempontból, különösen az eszmei nevelés szempontjából. Nincs biztosítva a vezetőpajtások önállósága eléggé, tevékenységük kimerül abban, hogy a zászló fel- és levonásakor szerepeljen. A rajtanácselnökök nem gazdája az úttörőcsoportnak. Gyerekektől persze nem lehet ilyen területen jelentős munkát várni, az iskolaév alatt azonban a megfelelő pedagógus vezetése mellett a jelenleginél sokkal szebb teljesítményt mutattak.

Az eszmei nevelés hiányosságát mutatja az az eset, amely az egyik csapatnál kalászedéskor történt. A pajtások általában szívesen vettek részt a munkában. Néhányan azonban nem gyűjtöttek szorgalmasan s hogy munkájuknak mégis legyen látszata, a learatott kévekből szedtek ki maguknak. Ezt a rajvezető is látta, de nem emelt szót ellene s főleg nem magyarázta meg a dolog erkölcsi jelentőségét. Nem kielégítően szervezik meg a szépirodalom olvasását, a közös mozilátogatást. A „Makszimka” című kiváló és az eszmei nevelés szempontjából óriási jelentőségű szines szovjet filmhez például csak a megyei tábortól résztvevői számára szervezték meg a megtekintést. A nyári tábortól kitűnő alkalom lenne arra, hogy vitákat szervezzenek az úttörők helyes magatartásáról, hogy kialakítsák azt a légkört, amely elítéli a fegyelmezetlenséget s különösen az úttörőkhöz nem való beszédmódot. Fokozni lehetne a kulturális munkát, vers, ének és táncstudást nagyobb arányokban is, mint egy-egy kultúr csoport, Mindez szilárdítaná az erkölcsi nevelés iskolaév közben elért eredményeit s bőven kamatozna a következő évben.

Az úttörők nagyon szeretik a tábori életet. Nem szabad megengedni, hogy az elszűrüljön. Maximálisan ki kell aknázni ezt a nevelés szempontjából olyan jelentős lehetőséget. Az illetékesek gondoskodjanak róla, hogy technikai és politikai szempontból is kijavítsák a fennálló hibákat.

Vidám műsor az Újszegedi Szabadtéri Színpadon

Július 25-én, szombaton este 8 órai kezdettel az Országos Filharmónia rendezésében fővárosi és szegedi művészek „Tréfán kívül...” címmel vidám zenésjátékot mutatnak be az Újszegedi Szabadtéri Színpadon. A kétrészes műsorban fellépnek Feleky Károly, Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze, Alfonsó, a Vidám Színház tagja, Petres Zsuzsa, a Fővárosi Operettszínház tagja, Herendi Mancsi, Lóránt György, az Állami Operaház tagja, Juhász Pál, a Fővárosi Operettszínház tagja, a Stúdió Kisegyüttes és Szemes Mária, Káldor Jenő, a szegedi Nemzeti Színház művészei. Konferál Darvas Szilárd, a Sztárparádé konferansziéja

Jegyek az Országos Filharmónia kirendeléségénél válthatók, (Klauszál-tér 2.).

Bőséges választék, növekvő forgalom az iparcikkokban a csongrádmegyei földművelésszövetkezeti boltokban

Jelentősen növelni kell a földművelésszövetkezetek árufelállítását, a parasztság igényeinek és igényeinek megfelelő választékban és minőségben — mondotta Nagy Imre elvtárs az új gazdasági rendszabályokat ismertető beszédében. Csongrád megye Földművelésszövetkezetek dolgozói is hozzákezdték már a feladat melletti tökéletes megvalósításához.

Hét és fél millió forint értékben növekedtek a keresett árucikkek

Számtalanszor előfordult, hogy a dolgozó parasztság által legkeresettebb cikkek hiányoztak a földművelésszövetkezeti boltokból. Szégyen például a félévi leltározásnál az igazgatóság tagok vettek észre, hogy nincsen borotvapenge, csernifeje raktáron, Röszkén a helytelen árrögzítés miatt napokig nem lehetett a főzletben dohányt és petróleumot kapni. Számtalanszor olyan árut fogadtak el a földművelésszövetkezetek a nagykereskedelmi vállalatoktól, amelyekre a dolgozó parasztnak egyáltalán nem volt szüksége.

Most a megye földművelésszövetkezeti boltjai felülvizsgálták árukészletüket s három és félmillió forint értékben kicserélték az elfekvő cikkeket a jobban keresettekre. Ezenkívül négymillió forint új hitellel bővítették a raktárkészletet. Most már bőven válogathatnak a dolgozó parasztnak a pamutárnyékban, a konfekciórakabokban, a cipőfélékben, háztartási eszközökben, mezőgazdasági szakárnyékban, kerékpár, motorkerékpár és más keresett cikkekben.

Július második tiz napjában huszonnégy százalékkal nőtt a szegedi járás földművelésszövetkezeti boltjaiban a forgalom

A megyében már alig találni aratvány gabona földet. Egyre több

dúsalkászú kéve sorakozik a szérűk, már számos helyen több napja csipelnek. Egyre szaporodik a beadási kötelezettségüket teljesítő dolgozó parasztnak száma. Egyre több pénz kerül az erszényükbe és még több lesz a bevételük, ha majd szélesre tárul a szabad piac forgalma is.

A gazdák többsége még nem csépelet, még nem jövedelmezett az új termésből, de máris hatalmasan megnövekedett a fagy dolgozóinak vásárló kedve. Nyugodtan elkölthetik tavalyról félretett, vagy a zöldegfélék árusításából befolyt pénzüket, hisz a gabona és kapások eladása annyit hoz majd, amennyire nem is igen emlékeznek. Nem ritka a megyében az olyan község, ahol tízenhárom mázsa a búza, tizenhárom mázsa a kukorica, a földm. terméskészlete. Nem is egy olyan földművelésszövetkezeti család van, mint a gyálári „Komszomol”-ban Kiss Mihályék, akik hatvan mázsánál is

több gabonát visznek haza. Ezért növekszik napról napra a földművelésszövetkezeti boltok forgalma és nem egy helyen már húsz, huszonöt, sőt még több százalékkal túlhaladta július első napjainak forgalmát. A megye földművelésszövetkezeti július első tíz napjában már ötszáz ezer forinttal többet bevételtek, mint június hasonló időszakában. Most pedig július 10—20-ig az előző tíz naphoz viszonyítva egyedül a szegedi járás földművelésszövetkezeteinek több mint nyolcszázhusz ezer forinttal, huszonnégy százalékkal növekedett a forgalma.

A megye három első, a beadásban élenjáró községet kétnapos szövetkezeti vásárral kösöntik a földművelésszövetkezetek dolgozói. Egyenként két-kétmillió forint árukészlet mentek majd ki ezekben a községekbe.

A jövő tervezése

Hétfn egész nap csapadékos idő volt. Kikundorozsma határa is jól megdézta a földet. Másnap reggel szemerkélt meg az eső, s a községben sok dolgozó paraszt be sem fogta a lovát. — Ugysem lehet ma hordani, meg léár is lenne elástani a gabonát, csak kicsit az asztalban — gondolták többen, s otthon maradtak egy kicsit piheneni a fázasztó munka után.

Turai Ferenc hétholdas kommunista dolgozó paraszt, az egyes típusú Szabad Néptisztes tagja azonban nem maradt otthon. Már kora hajnalban felrakta a lóvontatást és készkapokta a kocsira, s feleségével és fiával a kukoricaöldre ment, hogy még jobban növeljék a gazdagnak ígérkező termést.

Az ebédnél leültek a tábla szélén a hatalmas, kétméteres kukoricaszárak mellé, s beszélgettek: — Nem volt éppen rossz ez az eső, most

meg, hogy az élével megműveljük, s megkapálgatjuk, sokáig tartja a nedvességet — mondja Turai Ferenc. Ha eddig harmincöt mázsával számoltunk, ezzel a kapálással máris úgy vehetjük, hogy negyvenet vagy harmincöt be egy holdról.

Közben feláll, jó magásra kinyújtja kezét, s kipróbálja, hull-e már a virággör a növény címeveről.

— Holnap, ha befejezzük szomszédunk búzájának a hordását, kijövünk, s megcsináljuk a pótbeporzást. A téli szaktanfolyamon úgy mondták a géppálya agrónomusa, hogy három-négy mázsával is több terem, ha ezt jól elvéggezzük. A két és fél holdnak csak a többterméséből megmehálhatjuk a két szilált.

Fia lelkesen hallgatja szavait s elhatározza, elkészíti a földet, s holnap már gyűjté is a virággör a tábla különböző részlein. — Szórakozásból is elvégzem, nem megy a

nyári pihenésem rovására. Nagyon sok jó élelmiszer kell az ipari munkásoknak, több sertéshúst jelent a pótbeporzás is. Salgótarjánban a technikum menzáján majd nem minden nap húst ettünk.

Ugyanis azt is Turai Ferencnek ide is biztosítja népi demokráciánk, hogy tanárt nevelhessen fiából, aki nyolcszáz forintos ösztöndíjjal tanult a műszaki tanárképző főiskolán és most már ő neveli, mint a salgótarjáni gépipari technikum gyakorló tanára, a jövő műszaki embereit.

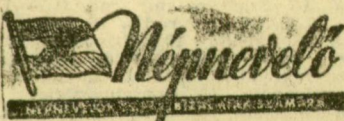
— Sose tudjuk mi, dolgozó parasztnak eléggé viszonzni államunk szüntelen gondoskodását ránk és gyermekeinkre, — mondja idősebb Turai Ferenc. — Itt van az új kormányprogram is: két és fél hold kalászosom jó termést hozott, a búza megadja holdanként a tizenhárom mázsát. A hét mázsa beadáson, a jövő évi vetésmagon kívül így is meg

let volna az egész évi kenyérnek való, pártunk azonban gondoskodott róla, hogy a szabadpiacra is több jusson, mert tíz százalékát elengedi a beadásnak. Mivelhogy az egyik gabonátalám jelen elvitte a termést a víz, ezután is jelentős kedvezményben részesülök.

— Mire a hordás dandárja elérkezett, elkészült a tükörsima aszfaltozott bekötőt is. Ezentúl két szenaranyi gabonát behordhatunk ugyanannyi fogatörővel.

Turai Ferenc gondolatáiba mélyed, majd így folytatja. — Az ősré aztán meg szorosabban összefogunk a tisztes tagokkal. Közös állattenyészetet létesítünk, igénybeveszük a géppálya munkáját, műtrágyát használunk, hogy ezzel is elősegítsük az új kormányprogram megvalósulását.

Közben kisütött a nap. Bejelelték a negyedik kapálást. Szerdán már hordták a szomszéd lóvontatót.

nélkülözhetetlen az agitációs munkában